

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

LVCAM. FO. LXXVIII.

nescit, & dissecabit eū, partēq; eius cū infidis ponet. Ille autē seru⁹
 qui cognouit voluntatē dñi sui, & nō se pręparauit, nec fecit se/
 cundū voluntatē eius, plagis vapulabit multis. qui autē non cog/
 nouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Porro cuiuscūq; mul/
 tum datum est, multum queretur ab eo, & cui cōmendauerunt
 multū, plus petent ab eo. Ignem veni missurus in terram, & quid
 volo, si iam accensus est? Sed baptismo habeo baptizari, & quo/
 modo coartor, donec perficiatur? Putatis quod pacem venerim
 missurus in terrā? Non dico vobis, immo separationem. Erunt
 enim ex hoc quinq; in domo vna diuisi, tres ad versus duos, &
 duo contra tres, diuidet pater aduersus filiū, & filius aduersus pa/
 trē, mater aduersus filiā, & filia aduersus matrē, socrus aduersus
 nurū suā, & nur⁹ aduersus socrū suā. Dicebat autē et ad turbas. Cū
 videritis nubē orientē ab occasu, statim dicitis, humber venit, &
 ita fit, & cum austrum flantē, dicitis, quod æstus erit, & fit. Hypo/
 critæ, faciē cœli & terræ nostis probare, hoc autē tempus qui fit
 vt non probetis? cur autē & ex vobis ipsis non iudicatis quod iu/
 stum est? Cū enī vadis cum aduersario tuo ad magistratū in via,
 da operā vt libereris ab illo, ne forte pertrahat te ad iudicē, & iu/
 dex tradat te exactori, & exactor conijciat te in carcerē. Dico ti/
 bi non exhibis inde, donec vltimū etiā minutum reddas.

¶ CAPVT. XIII.

Derant autē quidā eodem in tpe nunciantes illi de Ga/
 lilæis, quorū sanguinē Pilatus miscuerat cum sacrifi/
 cijs ipsorum. Et respondēs Iesus, dixit illis: Putatis

Q ij

SECUNDVM.

quod hi Galilæi præ cunctis Galilæis peccatores fuerint, quia ta-
 lia passi sunt? Nō dico vobis immo nisi resipueritis oēs similiter
 peribitis, Aut illi decē & octo, supra quos cecidit turris in Siloe,
 & occidit eos: putatis, quod debitores fuerint ultra cunctos ho-
 mines habitantes Hierosolymis? Nō dico vobis, immo nisi resi-
 pueritis oēs similiter peribitis. Dicebat & hanc similitudinē: At
 borē ficī habebat quidā plantatam in vinea sua, & venit quærens
 fructū in illa, & non inuenit. Dixit autē ad cultorē vineæ: Ecce an-
 ni tres sunt ex quo venio quærens fructū in ficu hac, & non inue-
 nio. succide illam, ad quid vel terrā occupat? At ille respondens,
 dixit illi: Dñe, Sine illā & hoc anno, donec fodero circū illam &
 misero stercus, & siquidē fecerit fructū, sin minus, in posterū suc-
 cides eam. Docebat autē in vna synagoga sabbatis. Et ecce, mu-
 lier q̄ habebat spiritū infirmitatis annis decē & octo, eratq; cōtra-
 cta, nec oīno poterat erigere caput, quā cum videret Iesus, voca-
 uit eā ad se, & ait illi: Mulier, liberata es ab infirmitate tua. Et ipo-
 suit illi man⁹, & confestim erecta est, & glorificabat deū. Respon-
 dens autē princeps synagogæ, indignans quod sabbato sanasset
 Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sūt in quib⁹ oportet operari, in his
 ergo venite, q̄ sanenimi, & nō in die sabbati, Respondens autē ad il-
 lū dñs, dixit: Hypocrita, vnusq; vestrū sabbato nōne soluit bo-
 uē suū aut asinū a p̄sepī, & ducit aq̄tū? Hāc autē filiā Abrahæ, quā
 alligauit satanas ecce decē & octo ānis, nō oportuit solui a vincu-
 lo isto die sabbati? Et cū hęc diceret, erubescabant oēs aduersarij
 ei⁹, & ois pp̄tus gaudebat sup vniuersis q̄ gloriose fiebāt ab eo Di-

cebat ergo: Cui simile est regnū dei, & cui simile faciā illud? Sīse
 est grano sinapis, qđ acceptū homo misit in hortū suū, & creuit,
 & euasit in arborē magnam. & volucres cœli nidulabantur in ra-
 mis eius. Et iterū dixit: Cui simile faciā regnū dei? Simile est fer-
 mento, quod acceptū mulier abscondit in farinæ sata tria, donec
 fermentatur totū. Et ibat per ciuitates & castella docens: & iter
 faciens Hierosolymam. Ait autē illi quidam: Dñe, an pauci sunt
 qui salutē consequuntē? Ille vero dixit ad illos: Contendite intrare
 p̄ angustā portā, q̄a multi dico vobis, q̄rent intrare, & nō poterūt.
 Cū autē surrexerit paterfamilias & clauerit ostiū, & cœperitis fo-
 ris stare, & pulsare ostiū, dicētes: Dñe, dñe, aperi nobis: Et respō-
 dens dicet vobis: Nescio vos vnde sitis. Tunc incipietis dicere
 Edimus corā te & bibim⁹, & in plateis nr̄is docuisti. Et dicet: di-
 co vobis: nescio vos vnde sitis. Discedite a me oēs, q̄ patrat̄is ini-
 quitatē. Ibi erit fletus & stridor dentiū, cū videritis Abraham &
 Isaac & Iacob, & oēs prophetas in regno dei, vos autē expelli fo-
 ras. Et venient ab oriente & occidente & aquilone & austro, &
 accūbent in regno dei, Et ecce sunt postremi qui erunt primi, &
 sunt primi qui erunt postremi. Eodem die accesserunt quidam
 pharisæorū, dicentes illi: Exi, & vade hinc, quia Herodes vult te
 occidere. Et ait illis: Ite & dicite vulpi illi: Ecce eijcio dæmonia,
 & sanitates pficio hodie & cras, & tertia die cōsummor. Verūta-
 mē oportet me hodie & cras & proximo die ambulare, q̄a fieri
 non potest, vt propheta pereat alibi quā hierosolymis. Hierusa-
 lē Hierusalē, quæ occidit prophetas, & lapidat eos qui mittun-

erit ad se: quoties volui congregare filios tuos quemadmodum
 auis nidum suū sub pennas, & noluisis. Ecce relinquit vobis do-
 mus vestra deserta. Dico autē vobis, qđ non videbitis me, donec
 venerit tēpus cū dicetis: Benedictus qui venit in nomie domini.

¶ CAPVT. XIII.

T accidit vt introierit in domū cuiusdam principis
 pharisæorū sabbato ad capiendū cibū, & ipsi obser-
 uabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat
 ante illū. Et respondens Iesus, dixit ad legisperitos & pharisæos
 dicens: Num licet sabbato sanare? At illi tacuerūt. Ipse vero ap-
 prehensum sanauit eum, ac dimisit. Et respōdens ad illos, dixit:
 Cuius vestrū asinus aut bos in puteū cadet, & non continuo ex-
 trahet illū die sabbati? Et non poterant ad hæc respōdere illi. Di-
 cebat autē & ad inuitatos parabolā intendens, quomodo primos
 accubit⁹ eligerēt dicēs ad illas: Cū inuitatus fueris ab aliq̄ ad nup-
 tias, ne accumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuita-
 tus ab illo, & veniens, is qui te & illū vocauit, dicat tibi: da huic
 locū, & tunc incipias cū rubore extremū locum tenere. Quin pot-
 tius cū vocatus fueris, vade accumbe in nouissimo loco, vt cū ve-
 nerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, ascende superius. tūc erit
 tibi gloria corā simūl discūbentibus, quia oīs qui se extollit, hu-
 miliabit: & qui se humiliat, extolletur. Dicebat autē & ei, qui se in-
 uitauerat: Cum facis prandiū, aut cœnā, noli vocare amicos tuos,
 neq; fratres tuos, neq; cognatos tuos, neq; vicinos diuites, nequā-
 do & ipsi te vicissim inuitent, ac rependatur tibi beneficiū. Imo